

Slova řeknou málo

Hana Zagorová

Když se máme loučit,
podvečer se vkrádá.
Otázku tvou cítím,
jak moc mám tě ráda.

Často naše schůzky
končí u problému,
zda-li patřím vážně
tobě jedinému.

Slova řeknou málo.
Dívej se do mých očí
a v nich jednoduše zkoušej číst.
Co by za řeč stálo,
mám psáno pod obočím.
Začti se do mé duše,
do skrytých míst.

Stále zkoušíš se dobrat
důvodů a příčin
pro koho se krášlím,
pro koho se líčím.

Nespoutáš tok mé řeky,
vody své si hlídej
a chceš-li znát, co já skrývám,

tak mě nezpovídej...

Slova řeknou málo.
Dívej se do mých očí
a v nich jednoduše zkoušej číst.
Co by za řeč stálo,
mám psáno pod obočím.
Začti se do mé duše,
do skrytých míst.

Slova řeknou málo.
Dívej se do mých očí
a v nich jednoduše zkoušej číst.
Co by za řeč stálo,
mám psáno pod obočím.
Začti se do mé duše,
do skrytých míst.

Slova řeknou málo.
Dívej se do mých očí
a v nich jednoduše zkoušej číst.
Co by za řeč stálo,
mám psáno pod obočím.
Začti se do mé duše,

do skrytých míst.